De barmhartige aanklager

De nieuwe aanpak van justitie heet 'ZSM'. Geheel buiten de rechter om wordt **Z**o **S**nel **M**ogelijk een strafzaak afgedaan, via een "strafbeschikking". De instroom van strafzaken bij de rechtbank neemt hierdoor sterk af: inmiddels wordt meer dan de helft van de verdachten geknipt en geschoren door de officier van justitie. Een rechter komt er niet meer aan te pas.

De vraag is of het wel zo verstandig is dat vervolging en bestraffing in één hand komen te liggen. Naar mijn oordeel moet het opleggen van een straf voorbehouden zijn aan de onafhankelijke rechter. Het is niet fair dat een verdachte wordt bestraft door degene die hem ook heeft opgespoord en heeft vervolgd. De kans op een luisterend oor en een genadig oordeel lijkt dan immers niet zo groot. Dat heeft de ervaring mij inmiddels ook geleerd. Toch put ik enige hoop uit de volgende zaak.

Kort geleden werd een cliënt van ons kantoor opgeroepen om bij de officier van justitie te verschijnen. De aanklacht: brandstichting. De officier van justitie vond dat mijn cliënt een flink aantal uren taakstraf diende te verrichten.

Het verhaal van mijn cliënt deed denken aan het sprookje van het meisje met de zwavelstokjes. Vanwege een onnozel incident was hij voor straf de toegang ontzegd tot de nachtopvang. Hij had daardoor geen slaapplek en buiten was het koud. Hij besloot zich te verwarmen door een vuurtje te stoken. Op een bankje bij het station stak hij een aantal kranten aan. De politie keek *live* mee via het cameratoezicht en ging tot arrestatie over.

De aanklager luisterde op de 'officierszitting' geduldig en ik pleitte - een beetje tegen beter weten in - om clementie voor mijn cliënt.

De officier van justitie beëindigde tot mijn verrassing onmiddellijk de vervolging met een sepot - dus geen straf - gevolgd door enkele hartelijke woorden aan het adres van mijn cliënt.

De officier van justitie toonde zich hier "een barmhartige Samaritaan". Deze typering is afkomstig uit een Bijbels verhaal: daar waar de vrienden van een gewond persoon hem voor dood achterlieten en hem verzorging en verblijf onthielden, ontfermde een Samaritaan zich over deze gewonde vijand.

De Samaritaan was het niet eens met geloof, leefwijze en mening van de gewonde, maar beschouwde zijn natuurlijke vijand - net als de officier van justitie - desalniettemin als zijn naaste, daar waar reguliere opvang het liet afweten.

ZSM: ik ben er geen fan van. De hiervoor beschreven ervaring staat vrees ik op zichzelf. Want doorgaans vormen kille en rigide richtlijnen en puntensystemen de sanctienormen.

Voor rechtvaardige en barmhartige beslissingen moet naar mijn overtuiging de menselijke maat genomen blijven worden. **Z**o **S**nel **M**ogelijk een strafblad draagt daar wat mij betreft niet aan bij.

Mr. Frank Dronkers

D²

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl